

Италянцы-ты и на Французы-ты. — Искате ли да имъ дадете пары? — Искамъ да имъ дамъ. — Искате ли да дадете хлѣбъ на тоя чловѣкъ? — Искамъ да му дамъ. — Искате ли да му дадете дрехъ — Искамъ да му дамъ еднѣж. — Искать ли пріятеліе-ти ви да ми дадѣтъ кахве? — Искать да ви дадѣтъ. — Искате ли да ми займете книги-ты си? — Искамъ да ви гы займѣж. — Искате ли да займете постелкѣ-тѣ си на съсѣды-ты си? — Искамъ да имъ ѣж займѣж. — Кому искате да займете дѣждебранителя си? — Искамъ да го займѣж на пріятеліи-ты си. — Кому иска да займе пріятель ви бѣлы-ты си дрехы? — Неце да гы займе никому.

УРОКЪ 21-ый. VINGT-ET-UNIÈME LEÇON.

Кому, на кого?

A qui?

Кого?

Qui? (за одушевлены прѣдмѣты).

Что? Какво?

Que? Quoi? (за неодушевлены).

ВЪПРОСИТЕЛЬНЫ МѢСТОИМѢНІЯ.

Qui? Кой?

Que? Quoi? Какво?

За одушевлены.

За неодушевлены.

Подлѣжняще или имени-
теленъ.

Кой? qui? какво? que? quoi?

Непосрѣдств. опрѣдѣле-
ніе въ родит падежъ.

На кого? de qui? на какво? de quoi?

Непосрѣдств. опрѣдѣле-
ніе въ дател. падежъ.

Кому? à qui? на какво? à quoi?

Непосрѣдств. опрѣдѣле-
ніе въ винит. падежъ.

Кого? qui? какво? que? quoi?

Мѣстоименіе-то qui? кой? кос-то има еднакво множественно число, полага ся за одушевлены прѣдмѣты всякога безъ различіе на родъ.

Мѣстоимѣніе-то que? и quoi? кои-то нѣмать множественно число полагать ся всякога за неодушевлены прѣдмѣты.

Забѣлѣжв. а. За подлѣжняще и за непосредствено опрѣдѣленіе въ винителенъ падежъ отъ неодушевлены прѣдмѣты трѣбува всякога да употрѣбываamy прѣдъ глагола мѣстоимѣніе-то que, а не quoi.